

Arrest

nr. 317 182 van 25 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders: dhr. X en mevr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DE TROYER
Rue Charles Lamquet 155/101
5100 JAMBES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, handelend in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarig kind, X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 12 juli 2024 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat C. DE TROYER en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je bezit de Georgische nationaliteit en je bent afkomstig uit Senaki. Je bent geboren op (...) 2012 en bent dus nog minderjarig. Je hebt jouw land van herkomst verlaten in februari 2018 in het gezelschap van je moeder K. K. (...) (O.V. (...)). Jullie reisden naar je vader, D. K. (...) (O.V. (...)), die zich op dat moment in Duitsland bevond. In januari 2021 trokken jullie samen naar België. Op 21 januari 2021 dienden je ouders een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 1 februari 2022 een beslissing tot kennelijk ongegrond verzoek genomen, omdat je ouders' asielrelaas ongeloofwaardig was, en omdat ze bovendien afkomstig waren uit een veilig land van herkomst. Op 11 februari 2022 dienden

je ouders een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 21 oktober 2022 het beroep verwierp (arrestnummer 279195). De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980 die ook voor jou geldt. Op 19 januari 2024 diende je in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving hiervan vermeld je dat je vader problemen heeft maar dat je niet goed weet welke problemen dat zijn: hij heeft je enkel verteld dat hij problemen heeft met bandieten in Georgië, en dat die bandieten - als ze je vader meenemen - ook jou zullen meenemen. Je haalt ook aan dat je de taal niet goed spreekt in Georgië, dat men er met je zou lachen, en dat je geen vrienden zal hebben. Ter staving van je verzoek legde je twee attesten van je psycholoog neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier van oordeel is dat er in jouw hoofde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Artikel 57/5ter, §1 van de Vreemdelingenwet stelt dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de verzoeker minstens eenmaal oproept voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming. Je werd tweemaal opgeroepen, voor een gehoor op 21 maart 2024 en op 22 april 2024. Aan de oproepingsplicht is zo voldaan.

Je advocaat liet echter weten, op 20 maart 2024 en op 19 april 2024, dat je niet hoorbaar was omwille van psychische problemen. Bij deze mails sloot je advocaat respectievelijk een attest van je psycholoog van 18 maart 2024 en van 9 april 2024. Daarin wordt het volgende geattesteerd door je klinisch psychologe, N. K. K. (...): je bent bij haar in opvolging sedert januari 2024 en komt sedertdien twee maal per maand op consultatie. In haar attest van 18 maart 2024 concludeert de psychologe dat je een ernstige psycho-traumatische symptomatologie vertoont, blijvend behandeling nodig hebt, en niet in staat bent je relaas mondeling of schriftelijk te doen. In haar attest van 9 april trekt ze dezelfde conclusie en preciseert ze dat je gedurende zes maanden mondeling noch schriftelijk kan worden gehoord.

Artikel 57/5ter, §2, 2° van de Vreemdelingenwet stelt dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing kan nemen over het verzoek om internationale bescherming zonder een persoonlijk onderhoud, indien hij van oordeel is dat de verzoeker niet persoonlijk kan gehoord worden als gevolg van blijvende omstandigheden waarop hij geen invloed heeft.

In casu concludeert de commissaris-generaal dat je omwille van je psychologische toestand niet persoonlijk gehoord kan worden. Dit blijkt uit de attesten van je psycholoog (zie supra). Indien geen persoonlijk onderhoud plaatsvindt omwille van blijvende omstandigheden waarop de verzoeker geen invloed heeft, moet het Commissariaat-generaal redelijke inspanningen leveren om de verzoeker de kans te bieden de nodige informatie in verband met zijn verzoek om internationale bescherming te verstrekken.

Het Commissariaat-generaal is evenwel van oordeel dat er in voorliggend geval voldoende elementen in het administratief dossier aanwezig zijn om een inhoudelijke beslissing over jouw verzoek te nemen. Je werd immers recent, d.i. op 2 februari 2024, uitgenodigd op de Dienst Vreemdelingenzaken om verklaringen af te leggen. Je maakte toen géén gewag van psychologische problemen die het afleggen van het gehoor zouden kunnen bemoeilijken of verhinderen (zie vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ) en dergelijke moeilijkheden komen evenmin op concrete wijze naar voren uit de elementen van de DVZ die in het administratief dossier aanwezig zijn. Tijdens het gehoor in kwestie was je overigens vergezeld door je moeder, die aanvullende verklaringen mocht afleggen over bijvoorbeeld je documenten, en werd het gehoor afgenomen door een ambtenaar die gespecialiseerd is in het horen van kwetsbare groepen (Persoonsgegevens rubriek 26, Beoordeling bijzondere procedurele noden). Zoals blijkt uit het verslag van het betreffende interview, bleek je op de DVZ in staat te zijn om verklaringen af te leggen en je motieven voor je verzoek om internationale bescherming uiteen te zetten. Bovendien dienden je ouders al een verzoek in op 21 januari 2021, mede in jouw naam, als vergezellende minderjarige. Zij werden uitgebreid gehoord in het kader van hun eigen verzoeken en haalden géén afzonderlijke feiten aan in jouw hoofde (zie NPO's verzoeken ouders, toegevoegd aan de blauwe map). In jouw verzoek moet enkel nagegaan worden of je toch eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, wat hier niet het geval is (zie infra).

In dit verband kan bovendien worden benadrukt dat er in beide oproepingsbrieven voor een gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal op, respectievelijk, 21 maart 2024 en op 22 april 2024 (zie supra), gevraagd werd om óók schriftelijk alle elementen en motieven mee te delen op basis waarvan je denkt internationale bescherming nodig te hebben (zie oproepingsbrieven van 27 februari 2024 en van 1 april 2024). Echter, jij noch je ouders of advocaat gaven een inhoudelijk antwoord op deze verzoeken.

Op basis van het geheel van bovenstaande elementen oordeelt het CGVS dat het in jouw verzoek mogelijk en aangewezen is om een beslissing te nemen op dossier, rekening houdend met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie je land van herkomst (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf). Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, §1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratief dossier dat je verzoek om internationale bescherming grotendeels berust op dezelfde gronden die je ouders aanhalen ter staving van hun verzoek van 21 januari 2021, waarvoor de beslissing nu definitief is. Je verwijst immers naar de bandieten met wie je vader problemen had (Vragenlijst CGVS 3.5). Het relaas van jouw vader werd als ongeloofwaardig beoordeeld door het CGVS, en die beoordeling werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Jij noch jouw voogd (moeder) of advocaat bracht enig element aan die een ander licht werpt op deze beslissing en beoordeling, zodat deze gehandhaafd blijven.

Verder haal je aan dat je het Georgisch niet goed spreekt (Vragenlijst CGVS 3.4). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat je al sinds je zesde niet meer in Georgië woont, en het dus ook begrijpelijk is dat je Georgisch daaronder geleden heeft, moet toch het volgende worden opgemerkt. Het gegeven dat je je kennis van het Georgisch zou moeten opfrissen of je de taal zelfs opnieuw zou moeten aanleren bij een eventuele terugkeer, kan op zich niet worden beschouwd als vervolging in de zin van de conventie van Genève noch als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan ook redelijkerwijs verondersteld worden dat je hierbij kan rekenen op de steun van je ouders. Jij noch jouw voogd (moeder) bracht verder enig element aan dat zou wijzen op een nood aan internationale bescherming in geval van terugkeer naar Georgië omdat je het Georgisch niet goed (meer) spreekt. Dit vormt dus geen eigen feit dat een afzonderlijk verzoek in jouw hoofde rechtvaardigt.

Hetzelfde geldt voor je vrees dat je in Georgië zou worden uitgelachen, of er geen vrienden zou kunnen maken (Vragenlijst CGVS3.4): die vrees is immers volstrekt hypothetisch en is onvoldoende zwaarwichtig om te worden beschouwd als vervolging in de zin van de conventie van Genève of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Ook dit vormt dus geen eigen feit dat een afzonderlijk verzoek in jouw hoofde rechtvaardigt.

Met betrekking tot je psychologische problemen en de attesten van je psycholoog moet ten slotte het volgende worden opgemerkt. Deze documenten attesteren dat je een ernstige problematiek zou vertonen en psychologische opvolging zou benodigen. Uit niets blijkt echter dat de psychologische opvolging waaraan je nood zou hebben niet beschikbaar zou zijn of jou geweigerd zou worden in Georgië om redenen die verband houden met de Vluchtelingenconventie of regelgeving inzake subsidiaire bescherming. Ten overvloede kan worden aangestipt dat deze medische problemen an sich geen verband houden met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Nergens uit jouw administratief dossier blijkt immers dat jouw medisch-psychologische toestand bij terugkeer naar Georgië aanleiding zou geven tot een nood aan internationale bescherming. Je dient je voor de beoordeling van deze medische elementen dan ook te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Daarom kunnen ook je psychologische problemen niet beschouwd worden als een element dat een afzonderlijk verzoek in jouw hoofde rechtvaardigt.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 57/5 en 57/6, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van “het beginsel van behoorlijk bestuur dat tegenpartij verplicht een beslissing met kennis van zaken te nemen”.

2.2.1. De Raad stelt vast dat verzoekende partij louter melding maakt van artikel 57/5 van de Vreemdelingenwet zonder ook maar de minste verwijzing naar de bestreden beslissing of aanduiding hoe deze voormeld artikel zou hebben geschonden. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt echter dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd

geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Gezien verzoekende partij zich zelfs niet de moeite getroost ook maar één concrete aanwijzing te geven van hoe de bestreden beslissing artikel 57/5 van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het ambt van Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en van de adjunct-commissaris onverenigbaar is met elk politiek mandaat, zou hebben geschonden, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld dat aan de in hoofde van verzoekende partij vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

Verwerende partij motiveert dienaangaande als volgt: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier van oordeel is dat er in jouw hoofde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.*

Artikel 57/5ter, §1 van de Vreemdelingenwet stelt dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de verzoeker minstens eenmaal oproept voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming. Je werd tweemaal opgeroepen, voor een gehoor op 21 maart 2024 en op 22 april 2024. Aan de oproepingsplicht is zo voldaan.

Je advocaat liet echter weten, op 20 maart 2024 en op 19 april 2024, dat je niet hoorbaar was omwille van psychische problemen. Bij deze mails sloot je advocaat respectievelijk een attest van je psycholoog van 18 maart 2024 en van 9 april 2024. Daarin wordt het volgende geattesteerd door je klinisch psychologe, N. K. K. (...): je bent bij haar in opvolging sedert januari 2024 en komt sedertdien twee maal per maand op consultatie. In haar attest van 18 maart 2024 concludeert de psychologe dat je een ernstige psycho-traumatische symptomatologie vertoont, blijvend behandeling nodig hebt, en niet in staat bent je relaas mondeling of schriftelijk te doen. In haar attest van 9 april trekt ze dezelfde conclusie en preciseert ze dat je gedurende zes maanden mondeling noch schriftelijk kan worden gehoord.

Artikel 57/5ter, §2, 2° van de Vreemdelingenwet stelt dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing kan nemen over het verzoek om internationale bescherming zonder een persoonlijk onderhoud, indien hij van oordeel is dat de verzoeker niet persoonlijk kan gehoord worden als gevolg van blijvende omstandigheden waarop hij geen invloed heeft.

In casu concludeert de commissaris-generaal dat je omwille van je psychologische toestand niet persoonlijk gehoord kan worden. Dit blijkt uit de attesten van je psycholoog (zie supra). Indien geen persoonlijk onderhoud plaatsvindt omwille van blijvende omstandigheden waarop de verzoeker geen invloed heeft, moet het Commissariaat-generaal redelijke inspanningen leveren om de verzoeker de kans te bieden de nodige informatie in verband met zijn verzoek om internationale bescherming te verstrekken.

Het Commissariaat-generaal is evenwel van oordeel dat er in voorliggend geval voldoende elementen in het administratief dossier aanwezig zijn om een inhoudelijke beslissing over jouw verzoek te nemen. Je werd immers recent, d.i. op 2 februari 2024, uitgenodigd op de Dienst Vreemdelingenzaken om verklaringen af te leggen. Je maakte toen géén gewag van psychologische problemen die het afleggen van het gehoor zouden kunnen bemoeilijken of verhinderen (zie vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ) en dergelijke moeilijkheden komen evenmin op concrete wijze naar voren uit de elementen van de DVZ die in het administratief dossier aanwezig zijn. Tijdens het gehoor in kwestie was je overigens vergezeld door je moeder, die aanvullende verklaringen mocht afleggen over bijvoorbeeld je documenten, en werd het gehoor afgenomen door een ambtenaar die gespecialiseerd is in het horen van kwetsbare groepen (Persoonsgegevens rubriek 26, Beoordeling bijzondere procedurele noden). Zoals blijkt uit het verslag van

het betreffende interview, bleek je op de DVZ in staat te zijn om verklaringen af te leggen en je motieven voor je verzoek om internationale bescherming uiteen te zetten. Bovendien dienden je ouders al een verzoek in op 21 januari 2021, mede in jouw naam, als vergezellende minderjarige. Zij werden uitgebreid gehoord in het kader van hun eigen verzoeken en haalden géén afzonderlijke feiten aan in jouw hoofd (zie NPO's verzoeken ouders, toegevoegd aan de blauwe map). In jouw verzoek moet enkel nagegaan worden of je toch eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, wat hier niet het geval is (zie infra).

In dit verband kan bovendien worden benadrukt dat er in beide oproepingsbrieven voor een gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal op, respectievelijk, 21 maart 2024 en op 22 april 2024 (zie supra), gevraagd werd om óók schriftelijk alle elementen en motieven mee te delen op basis waarvan je denkt internationale bescherming nodig te hebben (zie oproepingsbrieven van 27 februari 2024 en van 1 april 2024). Echter, jij noch je ouders of advocaat gaven een inhoudelijk antwoord op deze verzoeken.

Op basis van het geheel van bovenstaande elementen oordeelt het CGVS dat het in jouw verzoek mogelijk en aangewezen is om een beslissing te nemen op dossier, rekening houdend met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie je land van herkomst (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf). Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.”

Het verweer in het verzoekschrift dat verzoekende partij de kans niet zou hebben gekregen om alle asielmotieven waarop zij haar verzoek steunt kenbaar te maken aan het Commissariaat-generaal (hierna: het CGVS) doordat zij niet werd gehoord door het CGVS, kan niet worden bijgetreden door de Raad. Zoals in de hierboven geciteerde motivering van verwerende partij reeds wordt opgemerkt, werd verzoekende partij immers op 2 februari 2024 gehoord op de Dienst Vreemdelingenzaken alwaar zij aldus haar motieven voor haar verzoek om internationale bescherming kon uiteenzetten. Uit het verslag van desbetreffend interview blijkt tevens dat zij in staat was hieromtrent verklaringen af te leggen. Bovendien werd haar in beide oproepingsbrieven van het CGVS gevraagd om ook schriftelijk alle elementen en motieven mee te delen op basis waarvan zij denkt internationale bescherming nodig te hebben, doch verzoekende partij noch haar ouders of advocaat gaven een inhoudelijk antwoord op deze verzoeken. Uit de neergelegde psychologische attesten komt weliswaar naar voren dat verzoekende partij niet in staat was haar relaas mondeling of schriftelijk te doen, doch niet dat zij niet in staat zou zijn om een welbepaald asielmotief kenbaar te maken aan het CGVS, eventueel met de hulp van haar advocaat. Waar opgeworpen wordt dat verzoekende partij bepaalde zaken niet kon meedelen in aanwezigheid van haar ouders, bemerkt de Raad dat op de dag van haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan verzoekende partij de uitdrukkelijke vraag werd gesteld of er bepaalde elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van haar verhaal of haar deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken, alwaar zij evenwel ontkennend op antwoordde (zie administratief dossier, stuk 7, map DVZ, vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ). Indien zij in bijzijn van haar ouders daadwerkelijk geen gewag kon maken van een belangrijk asielmotief – volgens het psychologisch attest d.d. 11 juli 2024 (zie bijlage 2 van het verzoekschrift) zelfs het hoofdmotief waarom zij niet naar Georgië kan terugkeren – mag worden verwacht dat zij zou hebben aangegeven dat zij liever gehoord werd zonder de aanwezigheid van haar ouder(s). Bovendien duidt de Raad erop dat verzoekende partij ook nadien nog de mogelijkheid had om elementen die zij niet had kunnen meedelen bij de Dienst Vreemdelingenzaken in vertrouwen kenbaar te maken via haar advocaat, hetgeen overigens ook erkend wordt in het verzoekschrift. Er kan dan ook bezwaarlijk gesteld worden dat verzoekende partij niet de kans zou hebben gekregen om alle motieven waarop zij haar verzoek steunt mee te delen aan het CGVS. Dient hierbij te worden benadrukt dat het aan verzoekende partij toekomt, gelet op de op haar rustende medewerkingsplicht, alle nodige elementen ter staving van haar verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over haar verzoek. Het is dan ook niet ernstig dat zij thans een geheel nieuw asielmotief aanhaalt en voorhoudt dat zij de kans niet zou hebben gekregen om hiervan eerder melding te maken louter omdat zij niet gehoord werd door het CGVS en in de veronderstelling was nog op een later tijdstip te zullen worden gehoord door het CGVS. Het bij het verzoekschrift gevoegde e-mailverkeer tussen het CGVS en de advocaat van verzoekende partij (zie bijlage 3) is niet van aard hierop een ander licht te werpen. Hieruit blijkt louter dat het CGVS niet inging op het verzoek van haar advocaat om het persoonlijk onderhoud van maandag 22 april 2024 uit te stellen en dat haar advocaat verzoekende partij niet tijdig had kunnen inlichten van het feit dat het persoonlijk onderhoud niet werd uitgesteld doordat hij pas na het weekend kennis nam van dit bericht van het CGVS verstuurd op vrijdag 19 april 2024 waardoor verzoekende partij niet aanwezig was op het persoonlijk onderhoud. Dit neemt evenwel niet weg dat verwerende partij wel degelijk redelijke inspanningen heeft geleverd om verzoekende partij de kans te bieden de nodige informatie in verband met haar verzoek te verstrekken, waardoor verwerende partij gelet op de inhoud van de psychologische attesten wel degelijk overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet een beslissing kon nemen over haar verzoek om internationale bescherming zonder dat een persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden.

2.2.4. De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

De Raad bemerkt dat de ouders van verzoekende partij op 21 januari 2021 een verzoek om internationale bescherming indienden dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoekende partij als vergezellende minderjarige werd ingediend. Inzake het verzoek van haar ouders werd op 1 februari 2022 een beslissing tot kennelijk ongegrond verzoek genomen, omdat het asielaanvraag van haar ouders ongeloofwaardig was en ze bovendien afkomstig waren uit een veilig land van herkomst. Het beroep tegen deze beslissing werd verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nr. 279 195 van 21 oktober 2022 (zie administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, deel 2), waartegen geen cassatieberoep werd ingesteld. Deze beslissing is bijgevolg een definitieve beslissing in de zin van artikel 1, § 1, 19° van de Vreemdelingenwet.

Gelet op wat volgt, is de Raad van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat door verzoekende partij geen eigen feiten worden aangehaald die een apart verzoek rechtvaardigen.

2.2.5. De Raad treedt de commissaris-generaal immers bij waar deze omtrent de door verzoekende partij aangehaalde asielmotieven volgende terechte en pertinente vaststellingen doet: *“In dit geval blijkt uit jouw administratief dossier dat je verzoek om internationale bescherming grotendeels berust op dezelfde gronden die je ouders aanhalen ter staving van hun verzoek van 21 januari 2021, waarvoor de beslissing nu definitief is. Je verwijst immers naar de bandieten met wie je vader problemen had (Vragenlijst CGVS 3.5). Het relaas van jouw vader werd als ongeloofwaardig beoordeeld door het CGVS, en die beoordeling werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Jij noch jouw voogd (moeder) of advocaat bracht enig element aan die een ander licht werpt op deze beslissing en beoordeling, zodat deze gehandhaafd blijven.*

Verder haal je aan dat je het Georgisch niet goed spreekt (Vragenlijst CGVS 3.4). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat je al sinds je zesde niet meer in Georgië woont, en het dus ook begrijpelijk is dat je Georgisch daaronder geleden heeft, moet toch het volgende worden opgemerkt. Het gegeven dat je kennis van het Georgisch zou moeten opfrissen of je de taal zelfs opnieuw zou moeten aanleren bij een eventuele terugkeer, kan op zich niet worden beschouwd als vervolging in de zin van de conventie van Genève noch als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan ook redelijkerwijs verondersteld worden dat je hierbij kan rekenen op de steun van je ouders. Jij noch jouw voogd (moeder) bracht verder enig element aan dat zou wijzen op een nood aan internationale bescherming in geval van terugkeer naar Georgië omdat je het Georgisch niet goed (meer) spreekt. Dit vormt dus geen eigen feit dat een afzonderlijk verzoek in jouw hoofde rechtvaardigt.

Hetzelfde geldt voor je vrees dat je in Georgië zou worden uitgelachen, of er geen vrienden zou kunnen maken (Vragenlijst CGVS3.4): die vrees is immers volstrekt hypothetisch en is onvoldoende zwaarwichtig om te worden beschouwd als vervolging in de zin van de conventie van Genève of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Ook dit vormt dus geen eigen feit dat een afzonderlijk verzoek in jouw hoofde rechtvaardigt.

Met betrekking tot je psychologische problemen en de attesten van je psycholoog moet ten slotte het volgende worden opgemerkt. Deze documenten attesteren dat je een ernstige problematiek zou vertonen en psychologische opvolging zou benodigen. Uit niets blijkt echter dat de psychologische opvolging waaraan je nood zou hebben niet beschikbaar zou zijn of jou geweigerd zou worden in Georgië om redenen die verband houden met de Vluchtelingenconventie of regelgeving inzake subsidiaire bescherming. Ten overvloede kan worden aangestipt dat deze medische problemen an sich geen verband houden met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Nergens uit jouw administratief dossier blijkt immers dat jouw medisch-psychologische toestand bij terugkeer naar Georgië aanleiding zou geven tot een nood aan internationale bescherming. Je dient je voor de beoordeling van deze medische elementen dan ook te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Daarom kunnen ook je psychologische problemen niet beschouwd worden als een element dat een afzonderlijk verzoek in jouw hoofde rechtvaardigt.”

Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die hierop een ander licht werpen.

2.2.6. Wat betreft nog het geheel nieuwe asielmotief dat in het verzoekschrift wordt aangevoerd, waarbij verwezen wordt naar een psychologisch attest d.d. 11 juli 2024 waarin de psycholoog van verzoekende partij

gewag maakt van het feit dat verzoekende partij recent voor het eerst vertelde over een welbepaald persoonlijk probleem, herhaalt de Raad dat niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoekende partij dit element niet eerder kon aanbrengen. De Raad wijst op de hierboven gedane uiteenzetting waaruit blijkt dat verzoekende partij wel degelijk de kans heeft gekregen om alle motieven waarop zij haar eigen verzoek steunt aan te brengen. Wat betreft de bemerking in het verzoekschrift dat het voor verzoekende partij niet mogelijk was om al haar asielmotieven kenbaar te maken door de aanwezigheid van haar ouders doch dat indien zij zou hebben geweten dat verwerende partij van plan was een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van haar verzoek te nemen zij haar advocaat in vertrouwen had kunnen vertellen over dit element, duidt de Raad erop dat in alle redelijkheid van verzoekende partij mag worden verwacht, die als minderjarige een eigen verzoek indient, dat zij alle elementen waardoor zij een terugkeer naar haar land van herkomst vreest zo snel mogelijk kenbaar maakt aan de asielinstanties die over haar verzoek dienen te oordelen. Het is dan ook niet ernstig dat zij haar advocaat niet eerder op de hoogte bracht van dit element, waarvan in het verzoekschrift zelf wordt gesteld dat zij dit in vertrouwen had kunnen meedelen aan haar advocaat. Overigens acht de Raad het tevens opvallend dat verzoekende partij hierover klaarblijkelijk ook bij haar psycholoog, bij wie zij blijkens de psychologische attesten sinds januari 2024 regelmatig op consultatie gaat, niet eerder verteld heeft, nu in het psychologisch attest d.d. 11 juli 2024 gesteld wordt dat verzoekende partij pas recent voor het eerst over dit probleem vertelde. De vaststelling dat verzoekende partij dit motief, dat volgens het psychologisch attest d.d. 11 juli 2024 het hoofdmotief zou betreffen waarom zij een terugkeer naar Georgië vreest, dermate laat ten berde brengt, ondergraaft op ernstige wijze de geloofwaardigheid en minstens de ernst van haar vrees gekoppeld aan dit persoonlijk probleem. Dit kan dan ook niet beschouwd worden als een eigen feit dat een afzonderlijk verzoek rechtvaardigt.

2.2.7. Gelet op het voorgaande, is de Raad van oordeel dat in de bestreden beslissing terecht wordt besloten dat verzoekende partij geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij.

2.2.8. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiend november tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT